

15.11.98

צפון הארץ כוללת
01

עריכה: פורית קניאס ולפרי ואנך.
 איורים: אורי חייט.
 הדפסה: קרע פוקס.
 - עוד כמה?

1
הנה המידע

מיון של מידע
מיון של מידע

מיון של מידע
מיון של מידע

מיון של מידע
מיון של מידע

מיון של מידע
מיון של מידע
מיון של מידע
מיון של מידע
מיון של מידע

דבר המערכת

פתיחת עלון זה מלווה בבעיות פיננסיות מרובות לכן לפני הכל מספר תודות:

לקפיטרייה של רגיי אשר מימנה את שיכפול העלון.

ולחוטבי העצים הנאמנים אשר בנאמנות רבה חוטבים עצים לילה ויום כדי שיהיה לנו על מה לשפוך רגשותינו.

העלון החל באופן ספונטני לחלוטין -

ברגע זה אנו מקווים לאיזושהי המשכיות ועל כן נבקש מכם הקוראים לכתוב דבריכם ולשים אותם בתא הדואר של רו מעין.

לעת עתה אנו תקווה שעשר הדקות הבאות בחייכם ילוו בחיך על פניכם.

המערכת.

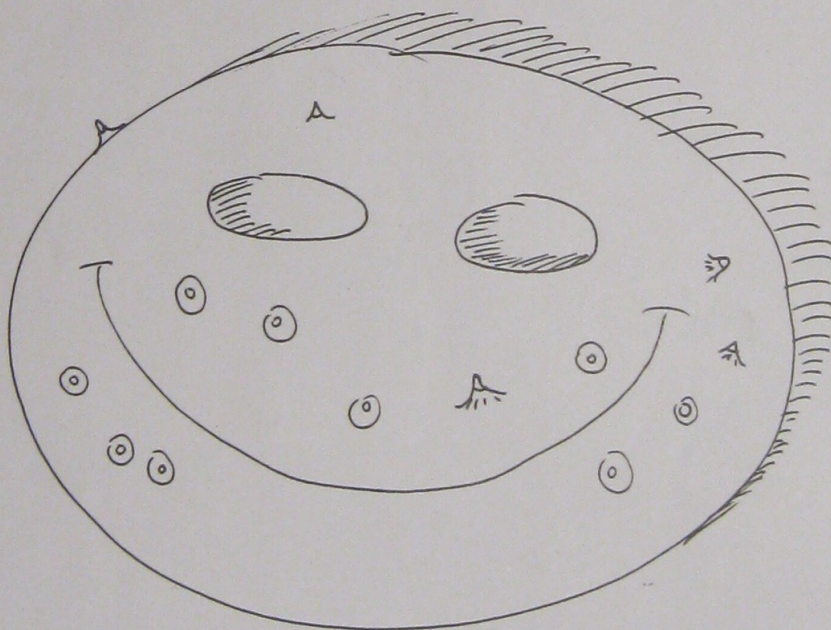
נ.י. : תודה לאורי חייט על האורים השלטים...

מזל טובים...

- ☺ לקרני פוקס שעברה בטסט ראשון וכעת נכנסה לקבוצת בעלי רשיון הנהיגה.
- ☺ לארז בילגורי, דנה וויטהם, דורם וולך ומירית קוניגיס שחוגגים בחודש זה יום הולדת. (אם שכחנו מישהו - סליחותינו...)
- ☺ לעופרי ווגנר שקיבלה חליל צד חדש.
- ☺ למגוייסים החדשים אורלי גולדברג ונמרוד פלמה. ולהולך להתגייס הלל יודאיקין.
- ☺ לכל הנוסעים לחו"ל - כרגע בוודאות ידוע לנו רק על אבידן פינק - ישנם עוד כמה בדרך - בהצלחה!
- ☺ לכל הסטודנטים השובתים!!!
- ☺ ולכל אחד שחושב שמגיע לו מזל-טוב - אז מזל-טוב.

וזהו!

שמע מה? / ציפורה קטנה לחשה לי

- ❖ העובדות בשטח מראות כי צריכת הסמים בכפר הנשיא נמצאת במגמת ירידה (לאילת....)
- ❖ השנה: 1948 בן גוריון בנאומו: "אנחנו נפריח את השממה" 50 שנה אחרי, חזונו של בן גוריון מתממש: צעירים נלהבים מקיבוץ בצפון מובילים בהפרחת השממה בעיר השוממת אילת.
- ❖ נתבשרנו על פעילות ספורטיבית נוספת בקיבוצנו, בנוסף לנבחרת הרוגבי ונבחרת הכדור-רגל ישנה נבחרת בדמינגטון - שמות הפעילים, המקום והזמן חסויים כדי למנוע עליה בממוצע הגילאים.
- ❖ השמועות מספרות כי אודי אגם מגדל צמחים חשודים בשטחי הקיבוץ - חברי מערכת העיתון סמוכים ובטוחים כי הוא עושה זאת אך ורק למטרות מחקר - כדי שיוכל לבצע עבודתו נאמנה - ישר כוח אודי!
- ❖ אל ייאוש! מאגף הבנייה נמסר כי בקרוב יושפצו חדרי הצעירים. הגדרה ל"בקרוב": זמן לא מוגדר הנע בקרב חיים בסו מיומיים לשנתיים.

x

כל המביא מודעה זו
זוכה בהנחה של 2 ש"ח
בקפיטרייה של רגיי

ביני לבין עצמי

ראשית רצינו לפתוח בברכות מעל דפי העלון החדש הזה, ולאחל לכל היוצרים הצעירים והאמביציונים את מיטב ההצלחה הספרותית והאומנותית, ולהביע את מלוא הערכתנו על הרעיון המקורי!! לכבוד האירוע המשמח החליטו כל מפקדי החיילים (בני המשק וילדי החוץ) לשחרר את הלוחמים הביתה (למעט דורס הנטחן) ועל כן התכנסנו רובנו בערב זה על מנת לספר לכם דבר מה בעניין התמסדותה של כיתת חרוב הלא הם "הפירומניאקים בדימוס".

למדורנו הצנוע וייתכן כי אף החד פעמי החלטנו לקרוא "ביני לבין עצמי קרי זה לא מעניין אף אחד", כיתת חרוב התמסדה!!!

סוף חלק א'

רצינו בזאת להביע את דאגתנו העמוקה לגבי מספר נושאים: בהלה בקרב העולם המערבי - גיא ווגנר מתעתד להיות מפקד (מ"כ) בהנדסה קרבית.

להלן שתי מילים על תפקידה החשוב של ההנדסה הקרבית בצה"ל: שתי מילים.

שנית, דורס וולך ואסי שוורץ הגולנצ'יקים עולים לקו, הראשון לחברון והשני לצפון הקר והמושחת. נאחל להם דרך צלחה ושייצאו ללא פגע מהמאורעות.

בניגוד להשפעה השלילית שחוויה מרתקת זו נסכה על יקירנו הלא הוא דודו פלמה.

בנוסף רצינו לשתף אתכם בבעיית האלכהול בקרב הצעירים בקיבוץ -

הם לא שותים מספיק!!! ואינם מרבים להתרועע עם הנערות הנאות מחו"ל על רחבת הריקודים בפאב. תמיכתנו הכנה להוריד את גיל הכניסה לפאב לכיתה א'.

ישר כוח לפיד בר-דוד - עלה והצלח.

ואיחולי קריעת תחת ומועקה נפשית אפורה וקודרת למתגייסים החדשים:

נמרוד פלמה, אורלי גולדברג, הלל יודאיקין, אנדריאה ותומר שטיינ...?!

לכו בעקבות דני האדום והפילו את הממשלה מסיבות לא ראויות.

כיתת חרוב.

-6-

כוכביות 1998

- * איש השנה: אולי בשנה הבאה. (שריטה?...)
- * אירוע השנה: 50 לכפר - הנשיא!!!
- * ציטוט השנה: מפי גרגמל ל... (כביכול) שתי פועלות מטובא:
"אני אשרוף את הכפר שלכם, אני אתפוס את כולכם ואהרוג אתכם!"
(מחנן הדרדסים).
- * ספר השנה: "הבוניס קיבוץ".
- * מתכון השנה: "עוגיות עשב" ... ניתן למצוא את המתכון אצל אודי אגם.
- * תגלית השנה: שושנה שרקי (נתגלתה פוסעת ברחבי הקיבוץ...)
- * שיר השנה: בכורה עולמית על בימת האמפי במהלך חגיגות היובל -
גל וייסבורט בשירו המונוטוני אך הקליט(?) מתי התקליט?
- * זמר השנה: אייל גולן (הבן של אורי ופנינה...).
- * סטיקר השנה: "אני נחמן מאומן והפסקתי לגמגם"
(תוכלו לראות שלט זה בקיבוץ שער הגולן...).

המאמר נועד לבדוק את מערכת הצנזורה של העלון.
מכיוון שעד מהרה אזלה אספקת הטיפקס בחצי כדור הארץ הצפוני, תהייה
ההתבטאות הבאה תמוהה למדי...
הדבר משול לכדור המקפץ במדרון. הכדור ימשיך לקפץ כל זמן שיהיה כפוף לתנאים
המכירים בו.
באותו הערב יצאו התנאים להקפיץ טקילה בבר הסמוך. הם טענו שהסיפוק הכרוך
בהקפצתם של משקאות משכרים הינו בריחוק יותר גדול מהסיפוק בהקפצתו של
כדור. הכדור שהיה אובד עצות הוטח בעוצמה אל עבר הלא כלום, עד שלבסוף נחבט
ברוב משמעותיות בהמשך הדרך.
הייתה זו תחילתה של שותפות מרתקת בין מחבת לטיגון אורז אל בין פניו של מרכז
ועדת בנים.
בצידה המקביל של עקומת המרחב - זמן אכן התברר שהמחבת הינה נצר לשושלת
פסיונים מכובדת. אך דבר זה לא מנע מבעדו לזכות מספר פעמים במקום הראשון
בתחרות הנפת עמוד טלגרם ואף עודד את מארגני התחרות לקראה על שמו.
בפונדק נידח בקוטב הדרומי התקיימה הרצאה לגבי משמעות בה הונחו המשתתפים
לעיין בדף הקודם או לחילופין בדף הבא.

אלון קוניגיס.

הפאב : כתבת מחאה מקרבינו - בני הי"ב

חבריה, זרקנו כבר את המוצצים למשאית - הזבל העוברת כל בוקר ליד בתינו.
 עוד דקה ואנחנו בדרך להגן על ארצנו האהובה -
 חידלו עם הקטנוניות המיותרת הזו -
 הלא הייתם בגילנו לפני שנים ספורות בלבד.
 - לא זייק אם תלכו לקראתנו, הצעתנו לחברי הקיבוץ היא לשלב בין ההסדר הישן
 שהיה בפאב, והוא שכל כיתת י"ב נכנסת כאשר מגיע פסח, לבין ההסדר הנוכחי ובו
 כל נער המגיע לגיל 18 יכול להיכנס לפאב.
 - ההצעה שלנו: כל נער בכיתתנו המגיע לגיל 18 יוכל להיכנס לפאב ובנוסף כל שאר
 "צעירי" הכיתה יורשו להיכנס כאשר האביב יגיע, פסח יבוא...
 - המירמור המגיע ממיתרי קולנו לא מופרך - אנו מסתכלים סביב על קיבוצי
 הסביבה, על חברינו - רובם, אם לא כולם, מורשים להיכנס לפאב קיבוצם מתחילת
 שנת הלימודים - כשהם ביי"ב.
 ישנו אף פאב אזורי בנאות-מרדכי - שהוא "עסק מורשה", ובכל זאת לבני - המשק
 שהגיעו ליי"ב, ולא לגיל, 18 נותן להיכנס לפאב.
 חברינו בקיבוץ כולם נכנסים לפאב ולפי דבריהם הם היו רוצים שגם אנחנו נכנס,
 ובסה"כ אנחנו 8 חבריה, שמונה "פרצופים חדשים" -
 אנא שיקלו הצעתנו, פתחו ראשיכם ותענו בחיוב.

היי"בתניקים.

סיפור

יום בהיר אחד יצאה תשובה לחפש אחר משמעות שמה.
שמה של תשובה הזכיר לי מתנדבת שהכרתי פעם בקיבוץ, משהו אירופאי כזה,
לא הצלחתי להיזכר.
שאול לא הבין למה חטפתי לפתע את מחלת השיכחה.
בהתחלה אתה זוכר פרטי פרטים ואז רק את המסגרת הכללית ולאט לאט גם זה
נמוג והכל נהפך למן מסך עשן לא ברור.
ברור היה לתשובה ששמה אינו אלא שטות מטופשת של הוריה האמריקאים שהיו
זקוקים לאיזו שהיא זיקה לארץ ישראל.
כל פעם שהגעתי לכאן בשנים האחרונות כבר הרגשתי משהו שונה, כאילו זה כבר לא
הבית שלי, תל אביב עדיין שוקקת חיים והכל חיצונית אותו דבר אבל גם לא, גם בן.
הבן של השכן, אף אדם לא הצליח להגיע לקצה קצהו של היקום הענק הזה ועל כן
כל מה שכתוב פה כולו מופרך מדמיונו של אדם המעורער בנפשו.

עוד סיפור

זה היה בוקר חורפי, ואני עומד לי ברחי הפלמחים, העננים עמדו בשמיים מוכנים
כבר לפרוץ בגשם זלעפות, כשפתאום עכבר גדול וירוק תקף אותה והיא כולה חסרת
צורה. משהו בין ריבוע, משולש למשולש מרובע, שלמה שעמד בקצה השני של
הרחוב, ניסה לשכנע את עצמו כי מה שראה לפניו לשניות ספורות אכן היה מרובע
ולא עיגול.

כבר עברו כמה שעות מאז הבוקר והשמיים שיחררו כמה מילימטרים טובים של
נוזלים על הארץ ואני רק עמדתי ובהיתי בחלונות הרטובים והרקובים - דוחים היו,
היא נזכרה בהם בחלומותיה. היא כבר ראתה שם איך ההצגה נגמרת והאורות כבים
ואינם עוד, נגמר, חדל, מת.

עכשיו כשגמרתם לקרוא, קחו נשימה עמוקה.

גייסנו את מיטב מוחותינו בכדי לנסות להעביר לכם את ההרגשה שבחיפוש הגיון
בתוך ים של אי-הגיון - חבל על הזמן.

עזרת
עולות